

Publicerad 2015-02-03 14:21 av S.Jas

glömskan om vart man en gång var och otryggheten i att inte veta vart man faktiskt är påväg

trots att syret tagit slut

Utan luft i mina lungor tvingar de mig att andas.

Syreupptaget är lika med noll då luften är förpestad och inte längre fyller sin egentliga funktion. Jag ser inget slut och jag har glömt vart jag började. Ingen sekund är den andre lik och stanken från den förruttnelse, som greppat sig tag kring den kropp som vi delar, är outhärdlig. Jag vill inte andas, men de tvingar mig.

Trots att syret tagit slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren S.Jas med Poeter.se id #46765 innehar upphovsrätten